

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobce

Ing. V. N.

zastoupen ARIADNA, s.r.o., IČ: 64581144

se sídlem Bořivojova 2419/21, Praha 3

proti

žalovanému

Finanční úřad pro hlavní město Prahu

se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

takto:

- I. Určuje se, že předvolání vydané žalovaným dne 19. 9. 2017, č.j. 6922802/17/2010-61564-110304, bylo nezákonné.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce ARIADNA, s.r.o.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 20. 11. 2017 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v předvolání žalobce žalovaným ze dne 19. 9. 2017, č.j. 6922802/17/2010-61564-110304 podle § 100 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění rozhodném (dále jen „daňový řád“).

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že byl žalovaným předvolán jako osoba zúčastněná na správě daní v rámci vyhledávací činnosti dle § 78 daňového řádu. V předvolání byl vyzván, aby se dostavil k žalovanému dne 17. 10. 2017 v 13:00 hodin. Důvodem předvolání bylo prověření celkové obchodní a ekonomické činnosti společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. za zdaňovací období 01-12/2013, a to v souvislosti s činností žalobce ve funkci předsedy představenstva dané společnosti. Na jednání měl žalobce předložit kompletní účetnictví společnosti za rozhodné zdaňovací období včetně veškerých výkazů, povinných příloh a evidencí pro účely daně z přidané hodnoty. Proti uvedenému postupu podal žalobce stížnost dle § 261 daňového řádu, na níž žalovaný reagoval toliko písemností ze dne 9. 11. 2017, č.j. 8123971/17/2010-61050-107262.
3. Namítal, že v předvolání specifikované účetní a daňové doklady byly žalovaným požadovány za období, které spadá do prekluzivní lhůty pro zahájení daňového řízení. Tedy daňové řízení se žalobcem nemohlo být zahájeno, proto žalovaný nebyl oprávněn dle § 78 odst. 1 daňového řádu vyhledávat důkazní prostředky a zjišťovat plnění povinností daňového subjektu *před zahájením řízení nebo v jeho průběhu*. Požadované doklady taktéž nemohly být s ohledem na prekluzi daní ani údaji nezbytnými pro správu daní, neboť správa daní je postupem s cílem správně zjistit a stanovit daň a zabezpečit její úhradu. Rovněž tak by žalovaný doklady nemohl nikterak využít, neboť by byly získány v rozporu s právními předpisy dle § 93 odst. 1 daňového řádu. Shrnuje, že žalovaný se na základě předvolání snažil získat doklady nezákonným postupem, jeho postup tak byl v rozporu se zásadou zákonnosti dle § 5 odst. 1 daňového řádu, se zásadou uplatňovat pravomoc k účelu a v rozsahu, k jakým mu byla svěřena dle § 5 odst. 2 daňového řádu a rovněž s čl. 2 odst. 3 Ústavy a s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
4. Dále namítal, že žalobce ani EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. nemohli být předvoláni dle § 100 odst. 1 daňového řádu. EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. totiž nebyla s ohledem na prekluzi osobou zúčastněnou na řízení, proto jí nemohl být ani žalobce jako předseda jejího představenstva.
5. Nezákonost spatřoval rovněž v širokém rozsahu dokladů, které měl předložit, když předložení kompletního účetnictví EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. odpovídá rozsahem

daňové kontrole. V této souvislosti poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č.j. 4 Afs 14/2017-36.

6. Závěrem namítal porušení § 5 odst. 3 daňového řádu, neboť žalovaný nešetřil práva a právem chráněné zájmy daňových subjektů.
7. Žalobce navrhl soudu, aby určil, že předvolání vydané žalovaným dne 19. 9. 2017 pod č.j. 6922802/17/2010-61564-110304, je nezákonným zásahem. Podáním ze dne 4. 12. 2017 žalobce opravil petit tak, že přítomný čas použitého slovesa „je“ nahradil jeho minulým časem „bylo“.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 12. 2017 vysvětlil, že žalobce je osobou zúčastněnou na správě daní, neboť má postavení dodavatele v řetězci kontrolovaného daňového subjektu SOFTRONIC Praha, a.s. Uvedl, že se již před předvoláním pokoušel získat od žalobce informace výzvou dle § 93 odst. 4 ve spojení s § 57 odst. 1 daňového řádu. Žalobce však požadované účetní doklady nepředložil kompletní. Z tohoto důvodu žalovaný požadoval v předvolání po žalobci jakožto předsedovi představenstva EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. kompletní účetnictví této společnosti. Shodně postupuje v rámci vyhledávací činnosti dle § 78 daňového řádu, vůči jiným daňovým subjektům, které s žalobcem vstupují do obchodních vztahů, neboť má podezření na řetězové podvody na DPH.
9. Uvedl, že si je vědom uplynutí prekluzivní lhůty pro stanovení daně žalobci, avšak účetní doklady požadoval z důvodu kontroly jiného daňového subjektu, a to společnosti SOFTRONIC Praha, a.s., a nikoli pro účely vyměření daně žalobci, resp. EMITA INVESTMENTS CZ, a.s.
10. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Aps 6/2011 a rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Aps 3/2008 poukázal na nedostatek žalobní legitimace, neboť žalobce napadá rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), proti kterému lze brojit jiným způsobem. Předvolání je rozhodnutím, neboť jím žalovaný žalobci stanovil určité povinnosti, a to povinnost dostavit se k žalovanému v určitý den a určitou hodinu a předložit účetní doklady. S ohledem na uvedené navrhl žalobu odmítnout.
11. Žalobce v replice ze dne 29. 12. 2017 nesouhlasil s právním názorem žalovaného, že je namístě žalobu odmítnout. Zdůraznil, že ze soudního přezkumu dle § 65 s.ř.s. jsou vyloučeny úkony, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č.j. 2 Aps 3/2007-91, dle kterého předvolání k osobní účasti na jednání není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., tudíž proti němu nelze brojit samostatnou žalobou, a dále na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2010, č.j. 7 Aps 2/2010-51 a ze dne 31. 5. 2017, č.j. 4 Afs 14/2017-36.

III.

Posouzení žaloby

12. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
13. Městský soud v Praze ve věci postupoval v souladu s § 87 odst. 1 s.ř.s. a jelikož rozhodoval pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

14. Žaloba je důvodná.
15. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
16. Podle § 100 odst. 1 daňového řádu správce daně předvolá osobu zúčastněnou na správě daní, jejíž osobní účast v řízení nebo jiném postupu při správě daní je nutná, a v předvolání uvede kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a současně upozorní na právní důsledky nedostavení se, včetně možnosti jejího předvedení. Předvolání se doručuje do vlastních rukou.
17. Soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalovaný před vydáním sporovaného předvolání vyzýval přímo společnost EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. k předložení její kompletní evidence pro daňové účely za zdaňovací období 01-12/2013 dle § 93 odst. 4 a § 57 odst. 1 daňového řádu, neboť žalobce měl vydat daňové doklady společnosti Tennis Agens s.r.o., což vyplynulo z výzvy žalovaného ze dne 28. 7. 2017, č.j. 6204902/17/2010-61564-110304.
18. Dne 19. 9. 2017 vydal žalovaný předvolání osoby zúčastněné na řízení dle § 100 odst. 1 daňového řádu, kterým vyzval žalobce, aby se dostavil dne 17. 10. 2017 ve 13:00 hodin k žalovanému. V odůvodnění bylo uvedeno, že důvodem předvolání je dle § 78 daňového řádu prověření celkové obchodní a ekonomické činnosti obchodní korporace EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. ve zdaňovacím období 01-12/2013 v souvislosti s výkonem žalobce ve funkci předsedy představenstva dané společnosti. Žalobce měl na jednání předložit kompletní účetnictví EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. za dané zdaňovací období včetně veškerých výkazů, povinných příloh a evidencí pro účely daně z přidané hodnoty. Žalovaný zároveň uvedl, že osobní účast žalobce je nutná.
19. Žalobce podal proti předvolání žalovaného stížnost ze dne 16. 10. 2017, kterou žalovaný shledal nedůvodnou ve vyrozumění o vyřízení stížnosti ze dne 9. 11. 2017, č.j. 8123971/17/2010-61050-107262. Konkrétně ve vyrozumění uvedl, že se opakovaně snažil získat účetní a daňové doklady EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. za rozhodné zdaňovací období. Pripustil, že dané období spadá do prekluzivní lhůty pro zahájení daňového řízení; společnost však požadované kompletní evidence dle § 100 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění rozhodném (dále jen „ZDPH“) nepředložila. Žalovaný dále poukázal na povinnosti žalobce, jenž je z titulu statutárního orgánu osobou zúčastněnou na správě daní a je přímo zodpovědný za neplnění povinností vůči správci daní. Dodal, že žalobce nebyl předvolán jako fyzická osoba – nepodnikatel, nýbrž jako fyzická osoba v přímé souvislosti s výkonem funkce předsedy představenstva EMITA INVESTMENTS CZ, a.s., a to z důvodu nezbytnosti a nemožnosti získat požadované doklady od EMITA INVESTMENTS CZ, a.s.
20. Soud nejprve k žalovaným namítané nepřípustnosti podané žaloby poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č.j. 2 Aps 3/2007-91, jehož právní věta zní: „*Proti pokynu správce daně vyžadujícímu osobní účast daňového subjektu (jeho statutárního orgánu či člena tohoto orgánu) na jednání před správcem daně se lze bránit v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (§ 82 a násl. s.ř.s.).*“. Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozhodnutí tuto právní větu rozvedl následovně: „*Pokyn správce daně k osobní účasti jednatele stěžovatele při ústním jednání v daňovém řízení lze považovat za závazný a přímo vynutitelný úkon, neboť v případě jeho nerespektování může správce daně vymoci osobní účast předvedením prostřednictvím příslušných orgánů Policie ČR. Charakter tohoto úkonu netkví v pouhém sdělení o stavu*

určitých věcí nebo určitého řízení, neboť jeho obsah je natolik spojen s negativními důsledky, které tuto osobu za určitých zákonem předvídaných podmínek mohou postihnout, že již tuto situaci lze považovat za zkrácení subjektivních práv této osoby. Dá se předpokládat, že daňový subjekt je do té míry ovlivněn snahou předejít možnému předvedení prostřednictvím příslušných orgánů Policie ČR, že rozhodnutí dostavit se k jednání v daňovém řízení nelze považovat za projev svobodné vůle, nýbrž za způsob neformálního donucení. V daném případě proto rozhodnutí o předvolání k jednání v daňovém řízení dosahuje zákonem předpokládané intenzity zásahu, neboť na jeho základě je daňový subjekt povinen něco konat.“ (srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2013, č.j. 2 Aps 6/2013-33).

21. Rovněž soud poukazuje na bod [19] a [20] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2018, č.j. 3 As 335/2017-33, ve kterých je uvedeno následující: „[19] *Judikatura Nejvyššího správního soudu již v minulosti dospěla k závěru, že při posuzování toho, zda může výzva sama o sobě představovat zásah, proti němuž je přípustná žaloba podle § 82 a násl. s. ř. s., je třeba vycházet z jejího konkrétního obsahu (viz např. rozsudek ze dne 30. 1. 2007, č. j. 2 Aps 6/2006 - 70). Za zásah, resp. pokyn správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s., lze dle konstantní judikatury považovat výzvu v případě, že je pro adresáta závazná a je na něm přímo vynutitelná. Například v rozsudku ze dne 30. 4. 2008, č. j. 4 Aps 5/2007 - 53, Nejvyšší správní soud vyslovil, že zásahem jsou „obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu. Kromě neformálnosti samotného zásahu je neformální i donucení v případě nerespektování pokynu či příkazu (...).“ (k uvedenému viz také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 2 Aps 3/2007 - 91, publ. pod č. 2199/2011 Sb. NSS; a contrario rozsudky zdejšího soudu ze dne 12. 1. 2016, č. j. 5 Afs 219/2016 - 27, ze dne 9. 11. 2016, č. j. 9 As 218/2016 - 63, či ze dne 30. 1. 2007, č. j. 2 Aps 6/2006 - 70).*

[20] Ochrana vůči výzvě prostřednictvím žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu či donucení správního orgánu, která je pro jejího adresáta závazná a vynutitelná, „je přiléhavá i z hlediska efektivit soudní ochrany. Tento typ žalob je totiž ze zákona určen k přednostnímu projednání (§ 56 odst. 3 s. ř. s.), a soud tak má u zásahové žaloby směřující proti výzvě možnost se do věci vložit dříve, než dojde k nevratnému zásahu do práv adresáta výzvy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 As 311/2016 - 84). Důvod, ze kterého je výzva k určitému konání (jako závazný a vynutitelný pokyn spojený s určitými povinnostmi) kvalifikována jako zásah, tedy tkví v nutnosti garantovat jednotlivci dostatečně rychlou ochranu jeho zaručených práv (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 2 As 35/2014 - 109).“.

22. Uvedené závěry lze zcela vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Žalobce v tomto případě rovněž brojí zásahovou žalobou proti úkonu žalovaného spočívajícího v předvolání žalobce jakožto osoby zúčastněné na správě daní na jednání před žalovaným. Žalobce byl v předvolání poučen, že pokud se nedostaví bez dostatečné omluvy, může mu být uložena pořádková pokuta až do výše 500.000,- Kč nebo může být po opakovaném předvolání předveden. Předvolání tak po obsahové stránce bezesporu představuje pokyn, který je pro žalobce závazný a jenž lze sankcemi ze strany správního orgánu vynutit; žalobce tedy oprávněně předvolání vnímal jako vynucení jeho účasti na jednání. Podaná zásahová žaloba je tudíž v dané věci přípustná.

23. Mezi účastníky řízení není sporné, že lhůta pro stanovení daně z přidané hodnoty dle § 148 odst. 1 daňového řádu společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. za období 1-12/2013 již uplynula, což vyplývá jak z žalobních tvrzení, tak z vyrozumění žalovaného o vyřízení stížnosti ze dne 9. 11. 2017. Uplynutí této prekluzivní lhůty pak jistě brání tomu, aby byla společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. za dané období stanovena daň z přidané hodnoty. Soud však námitku prekluze uplatněnou žalobcem v dané věci považuje za zcela nedůvodnou, neboť žalovaný neměl v úmyslu na základě požadovaných dokladů stanovit daň společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. Účetní doklady požadoval v souvislosti s prověřováním jiného daňového subjektu, s nímž byla daná společnost v obchodním styku, jak vyplynulo z výzvy žalovaného ze dne 28. 7. 2017.
24. Soud zásadně považuje za správný postup správce daně, který se formou výzev adresovaných obchodnímu partnerovi prověřovaného daňového subjektu, snaží získat podstatné informace pro stanovení daně; byť by obchodnímu partnerovi prověřovaného daňového subjektu prekluzivní lhůta pro stanovení jeho daně za zkoumané daňové období již uplynula. Taktéž je uvedený postup souladný s § 57 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 58 a § 93 odst. 4 daňového řádu. Postup správce daně, který se snaží obstarat si potřebné informace o daňovém subjektu u osob, jež s ním vstupují do obchodního styku, je dle názoru soudu i v souladu s cílem správy daní dle § 1 odst. 2 daňového řádu, tedy správně zjistit a stanovit daň a zabezpečit její úhradu. V nyní projednávané věci, by tak společnost EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. mohla být osobou zúčastněnou na správě daní dle Části druhé, Hlavy I, Dílu II daňového řádu, a to přestože jí samotné již nemůže být stanovena daňová povinnost.
25. Žalovaný však sporovaným předvoláním požadoval předložení kompletního účetnictví společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. konkrétně po žalobci, z titulu výkonu jeho funkce předsedy představenstva společnosti EMITA INVESTMENTS CZ. K otázce výběru konkrétních adresátů jednotlivých úkonů správce daně učiněných vůči daňovému subjektu – právnické osobě, soud poukazuje na komentářovou literaturu k § 100 daňového řádu, v níž se uvádí: „*Není věcí správce daně, aby rozhodoval, kdo bude za právnickou osobu jednat.*“ a dále „*Pokud je doručováno předvolání právnické osobě, doručuje se na adresu jejího sídla. ... Předvolává se tedy právnická osoba, i když ve skutečnosti se na předvolání dostaví osoba fyzická.*“ (BAXA, J. a kol. Daňový řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2011). Soud podotýká, že sporovanému předvolání předcházela výzva žalovaného ze dne 28. 7. 2017 požadující stejné doklady, jež ale byla adresována právnické osobě - společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. Lze tak dovodit, že cílem sporného předvolání bylo opět získání kompletního účetnictví společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. za rozhodné časové období. Přičemž pro předání dokladů týkajících se právnické osoby není nezbytná osobní účast jejího předsedy představenstva, neboť účetnictví by mohlo být bezesporu předloženo i jinou osobou, jež by k tomu byla společností EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. pověřena. Soud proto shledává pochybení žalovaného v tom, že předvolání bylo konkrétně určeno a adresováno fyzické osobě – žalobci, z titulu výkonu jeho funkce předsedy představenstva EMITA INVESTMENTS CZ, a.s., a nikoli přímo společnosti EMITA INVESTMENTS CZ, a.s., jíž se požadované doklady týkaly.
26. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že osobní přítomnost žalobce na předvolávaném jednání nebyla nutná, když požadované doklady týkající se právnické osoby EMITA INVESTMENTS CZ, a.s. mohla předložit i jiná osoba odlišná od žalobce. Soud dospěl k závěru, že v dané věci nebyla splněna podmínka nutnosti osobní účasti

předvolávané osoby dle § 100 odst. 1 daňového řádu stanovené pro předvolání osoby zúčastněné na řízení; předvolání žalobce tak bylo ze strany žalovaného učiněno v rozporu se zákonem.

27. Nad rámec soud uvádí, že se s ohledem na výše uvedené právní posouzení věci již nebude pro nadbytečnost zabývat dalšími žalobními námitkami.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Soud uzavírá, že v dané věci shledal zásah žalovaného spočívající v předvolání žalobce ze dne 19. 9. 2017 nezákonným, neboť nebyly splněny zákonem stanovené podmínky pro předvolání osoby zúčastněné na řízení dle § 100 daňového řádu, a proto určil podle § 87 odst. 2 s.ř.s., že předvolání žalobce vydané žalovaným dne 19. 9. 2017, č.j. 6922802/17/2010-61564-110304, bylo nezákonné.
29. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a replika ze dne 29. 12. 2017), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100,- Kč, tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300,- Kč, a DPH ve výši 2.142,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 14.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám zástupce žalobce ARIADNA, s.r.o.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. července 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu